

ખનામે ખુદા.

“ઓ” ગ્રનથ મુખ્ય નાટક કંપની કે વાસ્તે,

છેલ્લું જખાનમે ખેલ નામે

ગુલરખસાર

કે

ગા ને.

હક તાલીફ મહેમુજ હએ.

મુખ્ય:—

ધી જા ના પીની પારસી આરફનેજ કંપની પ્રાઇંગ વર્કસ.

સને ૧૯૦૫ સંવત ૧૯૬૨

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય અમદાવાદ તમાશા. ગુજરાતી ડૉપીરાઈટ-સંસ્કૃત ૧૩૬૭ બનામે ખુલ્લ. કુલરખસાર.

ગાના-૧.

મઝોલા ન્યારે ગુન તે હારે દીયા અઝેશો
આરામ કયા રીનદોં કા નામ—મઝોલા.
હમેન વો કાંમ કીયા આલમમે નાંમ કીયા.
બગને સલામ કીયા સખ હારે વારે ખાલે
શેખી વાલે ગાલે ગાલે લે ચાહે, દેખો શાંન
ખાંકે ખાંન વાહવા વાહવા વાહવા વા—મઝોલા.
પીએ તાડીકે જનમ ખુશી હરખાસો આંમ
ખાએ ખાને તમાંમ આજ મન માંની, ખેલે
કુદે આજ હીલમીલ શાદ હએ દીલશાદ
હએ તાડી લે લે પીછે ખેલે પીઓ પીઓ
પીઓ છઓ છઓ છઓ ચારોંસે આંખે
મીલાએગા ન કા કાઇ હસાદ સગહી રહે
શાદ સદા આખાદ—મઝોલા.

ગાના-૨.

ક્રિયામે આંમ વાકી તર ગએ બરે ધરસે
સંવર ગએ, બર ગએ તર ગએ હર ગએ
જનન હમખાંન હમખાંન—અરે બરે.
શાદીમે મેવે ખુમ મીલેજે પીસ્તે ચીરોંછ
બાદાંમ જામ કલી ખુમ કલી ખાઈગા
મએ આંમ શીર માલે ખે માસાલે ખીરકી
ચાલે મએ તોલુ પાએ નાંન ખાંએ નાન
બર ગએ તર ગએ હર ગએ—અરે.

ગાના-૩.

હો સુખ છયા કનચન કુલો
સબી ચમન કલીયાં ગુલ
ચમન ચમન કુલવાઈ
ગોદી છયામે શાદ

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૩૬૭

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ગુલરૂપસાર કે જાળ

વિષય ૨૪૬૮ : ૨. ૪ ૪૬૮

ગાના—૪.

ધીલ ધીલ નીલ આએ દીખલાએમ બન સારેઆગ—મેરે.
 દીલ ધી તપા ખુશ હુમ જાં જમસે પદાં પોહોંઆ નીલા
 નીસદીન નીસદીન આ પ્યારે નીસદીન આ નીસદીન આ
 તન મન રે સમકી વારે અખ ખુશ જુગ જુગ જુ ખુશ જુગ
 જુગ જુ—મેરે.

ગાના—૫.

ચલો દેએ પાહાડીઆં ખાડીઆંજી હર ઝાડી
 હર ખાડી હુમ ભારી દુશવારી હમારી પુમ્હારી
 નીયારી હએ ખવારી—ચલો.
 કુંતોસે હોં કહીં ખારી ન આરી ભરીસે
 હોવે ન ખવારી દુડે સારે જંગલ જંગલ
 દંગલ દંગલ સંગલ સંગલ તમામ રમ
 તમામ શામ હરએક ગામ.
 ઝાડીઆં ક્યારીયાં પ્યારીઆં ન્યારીઆં સારી—ચલો.

ગાના—૬.

દીલ ધીન ધીન લેત દરશન તોરે કઓનસી
 જએ મન હાએ ધભરાએ નહી ચહેન—દીલ.
 ચએત આત જરી આજ ન મોહે બે શુભ
 આગ ન સોહે જરત જન જનએ મોરી ખીન નીશાન—દીલ

ગાના—૭.

પુજ ખીન કખ ખુદા સુન લે
 અખ લાગી પ્રેમ આગ દર્દ દેખત પલધીન તનમન—સુત
 અરજ કરત તોસે અખ ઝટપટ શુલસે મીઝાદે
 ભારી દાતા તોરી શાંન અલમ પવન ચત્રત રહત સનનનનનન પુજ.

ગાના—૮.

બાગમે યાર કુલયે હાર ખારયે ખવાર શાદ
 શાદ બાગ બાગથી વો આલા આંધીવાલા ;
 ઝોકા આયા, ખોધ પ્યારી જાની, દેખી એ હએરાની
 હોગા કોધ જન કા કાર—બાગમે
 દીલખર પ્યારી છુટી કીસમત ન્યારી કુટી
 શુલસે ખાર હું મમસે તાર હું. હારા હું બેચાસ,
 મારા હું આવારા, ખવાર જાર જાર જાર શુલને
 છોડ મુંહ હએ મુંડા, દીલકા દોડા, મમને તોડા,
 સર હએ દોડા, હું, આ, બેજના નાગ્વર—બાગમે.

ગાના—૯.

હરધટ તું આયા જમને ન પાયા
 છાંના હએ શુલસન જંગલ ભાયા—હરધટ.

દેખું જીધર તુહી દે. હાખાઈ
કરમસે તેરે નજર સંખ આખા—૬

ગાના—૧૦.

હોવે કરીમ આસાની રોવે રહીમ આસાની
નાદીર દુર દર બરબર દર દરદર હરે પદે
બતાદે સનાદે દીખાદે જાવે લાવે સંવરે સંવરે—હાવે.
કાફરો શીશ્વરો એ જાના હું કે કરની હશે
સચ્ચેર અખ વો ગુલ મીલે શીશ્વર જાકર વાંઠાં
અએ બખત બખચેર—જાવે

ગાના—૧૧.

જીધર જનમે જન મીલે બડા સુત અએ પ્યારે
બાં ઓઝા જા મીલે જાની આંતી બાંતી રવાંતી
દવાંતી ખઓફ હશે ન જાંતી શાદ રહે
શાદ મીલે સાફ એ નીચાની—જીધર.
પાઈ પ્યારી બતીયા બલખલ જાજી જાકર મનકી
આસ મએ પાંજી સમન બરનકી
ઝટપટ લાજી કુચ્છબી ખઓફ ના ખાજી—જીધર.

ગાના—૧૨.

લાખો સમન બદન કંદ બાત વાલીઆં
યગાના દાના ખુશ પરીહએ કાફ બરા રંગ
ગુલો ડાલીયાં—લાખો.
પર નહી પમંદ હમે તુહી દીલખંદ હમે
તોરે પરવારે દુર બરબર થાલીઆં ખજાના
જાનાં—લાખો.

ગાના—૧૩.

પાછ કએસી ઝોકતી મુજે મુરખ તએ મુરખ તએ
મેગા જો ધ્યાન પડા ખવાર હો બનબન
મેરે ગજબસે રાજપાટ ધન તએહી—પાઈ
સામાં નરીમાં મેરે વાગીસ હએંગે જનકો ખબર
હોગી મેરી આવેંગે જુરૂરી મુજકો લેને અજલ
ખેલ રહી હએ તેરી—પાછ.

ગાના—૧૪.

જો ન માંને કહા તું છોડુ નહી જીન્દા.
શરમીન્દાં ન બન સીડન—માંને
શરમ પકડ જાજર નકર કાહેકો સતાવે ખવાર
હો ઝટપટ મરજા જીઆ જો જલાવે ચઝેન
નહી પાવે આખર ગવાવે મુજે કયું સતાવે
મુજી બચ્ચા કયા હએ તુને મુજકો સમજા.
દુર દુર હટ=માને=

ગાના—૧૫.

જન બનાયા બધા મુજસે કંપુ ખીમડ ગઇ
તોરી મરણ મુજે કુચ્છ ન કરે—જન.
અ કમીને કરતા બદમતી હએ તું
હીસમત કયા એ દીખલાની હએ તું
અએ ખાતે કબી ન સુનુંગી આઓજ
આઓ તુમહે પ્યાર કરે કમ નહી તેરી
જોડ કા હું—જન.

ગાના—૧૬.

જનમ જનમ ગુન પદ્મજીન ગાવે સુન પ્યારે દેખી
તોરી ચારી ન્યારી, વારી જાવેં જાવેં—જનમ
રખડી ચારી અલગત બારી નીરગુન હમ સુન
કયા હએ વોહી લાયા જે મએ આયા
તુજે પાયા ખુશ ખુશ અમ ગુલ પાવે—જનમ.

ગાના—૧૭.

કુત્રેં કુત્રેં દુખ ભુતેં સુન ગુલ હો સુખી
સખીઅન તોરે આંગ નમે નીત બુત્રે—કુલ
સજન સજન નીત પુકાર મન ખીસાર રખ આધાર
હર દુખ સુખ હોવે ચમન હો બન તું બન
મધન શીર બાહાર દેખે આવે ડારે સંવરીયાં
મરખાંઈ જોડ બરે કુલને સરે મોહન તેરા મીલ જાવે—કુલ.

ગાના—૧૮.

મેરી પ્યારી જીએ તું શાદ રહે વારી બિરહતસે
આંખદ રહે—મેરી.
ચારી સુન બદ હએ પ્યારી ગુન બદ
કરે જોરે સદા બરખાદ રહે—મેરી.
જીસ દીલમે ચારડી યાદ રહે કહો કએસે વો
આખાદ રહે—મેરી.
બદતર ધનસાં જાની તુ હએ પ્યારી
મુસુદસાંની તું હએ હાં હાં હાં પ્યારી હાં હાં હાં હાં—મેરી.

ગાના—૧૯.

સખ અલખેત્રે હીલમીલ ખેત્રે ખેલ નીરાલા આંન
ખાવે કેત્રે પાવે થેત્રે ગાવે લેત્રે તાંન—સખ.
કુત્રેસે સંબી સંગ રંગીત્રે સારા જંગલ બાગ
હમ સખ ખેત્રે મીલજુલ ખેલે મએના કોયલ જાગ
સરવરશાંન સખ જીશાંન અફસર આંન બરતર માંન—સખ.
શએતાંનિસે હમ હએ જીયાદ ભુનોંકે સરદાર
બનમે પાવે કયા ખાવે ધનસાંનોકે માર
હમ શએતાંન ખેદમાંનકે સુલતાંન આલીશાંન—સખ,

ગાના—૨૦

બળએ ચંગ માએ તીલંગ જમંગલે મે મચાવે
પકડ બકડ અમડ બમડ નયા હએ, રંગે નયા હએ
આવે ને કોઇ પદાં બહ ખીસાલ ખીએ
અપટલે ખાલ ખુનસે ઉરકે કરદે લાલ
જંગલા સારા બંગલા સારા ચીર દાર
ડાલે સખકા—બળએ.

ગાના—૨૧.

દુર પરીયાં બનાવે જાન સાંન વોહ મેરી
હએ કચોલ એ દેક ચલદી
ધારે શાદી કહંગી જલ્દી
મએ જનાં દીલજની વો મેરી—દુર.

ગાના—૨૨.

ખારી જર દેખસે કરદે ઈશારા હો બલા—ખારી.
જન કંઈ ગુલસે કલામ અમ ખીસે કલીયાં તમામ
તુંહી હએ દુખ સુનતા સખકા કએસે માગુ ના દોઆ.—

ગાના—૨૩.

આહા આયા કયા હએ અચ્છા એ નીવાલા
મુંદુ સલોના ખુબ હોએગા
મએ હું કન ખોલા ને આ જાન ખોએગા
ચુપ શએતાંન, લો એ કાંન સર તોડું આંખ
ફાડું નાક કાડું હાય મોડું પએર તોડું
ચલ દુર હો.—

ગાના—૨૪.

જોગન હો ગઇ ખો ગઇ ખાત જળસે પીયાકી
ખુશ લગી ગાત—જોગન.
ચાહ પડે મોહે નીત વોહ પીયારા કલન પડત છયા જત.—

ગાના—૨૫.

તાજરાજ તાજરાજ અટલરાજ હો સુનો હોવે
મુખારીક તુમકો પરી તખ્ત તાજ હો—તાજ
ચાહત દીલસે દુર હો સારી ગએર અન્સકી
અમ ઇમરત જલરસ પીએ શાહ હો શાદી
કરશે તખ, સરવર અફસર બહેતર ખુશતર
મહોર નાદીર સુન્દર સુન હમ અન્સોમે રહેા
શાહમાં સુખમે કરો ન દુખ સુખમે કરો
ન દુખ સુખમે કરો ન દુખ દુખ—તાજ,

મોઢી મએ પહેલે ઉન સીનોઢા સીના ઉન્કે
 ઘણા કાઢું સીરા બાઢું લઢું માઢું—જાકે.
 બાલોઢે જાલોસે જાલુસે ટોનેસે હું મએ આસે
 બોઢી ખાલા, બરાનીકો દેહું દોઢાંખે હજારો
 બલાએ મુજે માને કાલીકો અલી મએ હું જાને
 બલહું મજેકે એ ખાને કરજી ખુશી મએ
 સાંમરીકા—જાકે.

ગાના—૨૭.

લેતી મએ કબજી નીકાલ જાન તોરી
 રખજી મુખપે તોરે આંખ ડાલ માન મોરી—લેતી.
 અગર નજર ન કરે કસર તું કર અબી બતાહું તુઝે
 પ્યારે ન માર મએ માનેજો કેહેનાં તએ
 મતકર બહડકર ટરટર કમતર બદતર અમતર
 અહેકર—તોરી.

ગાના—૨૮.

નજર પડે આપ ચદ્ર ચાહત જો જનીયાં—નજર.
 કુદરત સખ હંદ સબી સહેરકી બતીયાં
 દેખત સુખ રહેકે કબી બજાર ન સુન્યાં
 કરંબી જાન ન ધતીયાં કે તોસે લાગો લગનીયાં—નજર.

ગાના—૨૯.

સુનો કાહેકો હોવત પરીયાંન
 નાહરમાંધી ઈસીઆંન નીધેઆંન લેલી જાન—સુનો.
 જુત બલાસે ધાત દગાસે કુલખન ખાલી જાન
 દેખ પડા એ શાને ખુદાસે ગુલશન આલી
 શાંન, ખુદા હુષ જાંન, અખ બચી જાન, મીલ ગઠ
 જાન, ગુલ મોરી જાન, અખ મએ મુજતર,
 ગુલસે મીલકર, ખુશી હોવે ચલકર સુખી હોવે જાન—સુનો.

ગાના—૩૦.

અમન બીચ મસ્ત સબી મીર્ઘ નએનો વાલીઆ
 જોખન સોહન મોહન આંન ગુલકી પ્યારી ઝલીઆં—અમન.
 નએખત બાજે ક્યારે કડક ધુમ બાવન હલખલ આજ યાં
 આન જાંન હએ સજકી પ્યારી જખ જી બજારે તાલીયાં—અમન.
 રહેમત રખકી બનકર બાદર બરેલ યુંદી દીન રએન યાંડાં
 ખુદા હો ખુદા હો સખીયાં ગાએ હીલમીલ
 નામે તાકીના—અમન.

ગાના—૩૧.

ક્યારે સખકા સોહન સીના સબી પ્યારી મોહેનાં
 રંમ રંમ હમીલા ઈના—સબી.

હરી બરી મજલીસ હરેશ્વર વરમેજી સુધ મેહે
 દોષ મેલા બરતર બહેતર પ્યારી આસરે
 ચમન એ નીત કુલા
 રખ તોરે વારી છુઆએ નીસદીન બરસત
 રહેમત તોરી પલછોન તુહી પીયારા તુહી
 નીયારા તુહી છુઆ મોહેલીની—ક્યારે.

ગાના—૩૨.

સનકી પવન ચમન બરન સુન જમ પ્યારી ખ્યારી
 ખીપતા સભી કઠન કઠન ગમ મીઠ દર્ધ મારી—સનકી.
 ધીર્જ દેવન સુંદર અએસી પવન ઉધર
 કએસે આધ નજર નહી પાધ ખગર
 પલ મેરે રખતેરે દુખસે નીકાલા કલીઆ
 ખીલીઆ વહી સખસે નીરાલા મન વારીરે—સનકી.

ગાના—૩૩.

તુમ સખ જહેરી મએ જહેરા મચલ ન બહેરી મએ બહેરા.
 ચલચલ મનચલ છલખલ મતચલ રહો તુહી બહેરા મુવે સદા.
 ગડબડ ખડબડ મતકર મીલકર મએ હું બકબક કમ સુનતાં
 એક ન માનો બનો મત પાગલ ચાહતા ખેલ નહી અચ્છા.
 ચલ હી મુવા બકતા કયા હએ પાગલ આપ બને તું જ—તુમ.
 ઇધર બિધર ગુજર બસર નીડર મએછ હું બાંકા જવાં
 વાહરે નીયારે તું ઘોબી કે ફરે ન ધાટ ન ધરકા અખ આપા પહાં.
 સુનો પાઈ ન દમડી ધરસે.
 કુચ્છ સીકે જમ મીલતે.
 તખ ખજરી લેકે લીલતે.
 બાગ સદા મીલે જરસે
 કીસકી ખજરી તું કયા સમગન.
 શાદી કરે ના ડરસે.
 અલખત દુગા નીત પેહરા—તુમ.

ગાના—૩૪.

જના ના સોહાવે જની ખીછા જો—જના.
 એ પી હું મએ સોતી તોતી રોતી ઘોતી મોતી ખોતી ચએન
 નહી મન પાવે—જની.

ગાના—૩૫.

કયું. બુલાયાયા. છીપકે ધુન બારી એહી.
 અબરે ન્યારી છુઆકી દુધારી શુધ પ્યારી—કયું.
 સખ હું ખબર નડર સજન સુંદર મતકર.
 ચીંતા સુધ સુધ મત હર બતાજીંગી જતાજીંગી.
 સુનાજીંગી મનરે સજન વાર પલ છીન દીન દીન
 તુજપર—કયું.

ગાના—૩૬.

જોકે કહું હમમે હએ જખતકે પ્હાં હમ બાકી
 મુઠકા રખતી નહી મેરી જખા સમ બાકી—૬૬.
 કાષ ધન્સાં હએ ઉસીપર હએ શીદા જર દીલસે
 દેખ આયા હએ મકારૂથ એ નેહાં ગમ બાકી—૬૬.
 શાખે ગુલ જર હએ રકીય ઉસ્કી હએ ગુલમી કાષ
 હોના ખુબ નહી હએ એ અયાં ખુબ બાકી—૬૬.

ગાના—૩૭.

અબી જકે સરદારી લુંબારી છીન શાંન ખીગારું
 જાવં માફ છોડું ન જ હારે નારી કરે જરી જાકર.
 ગુસ્સા તેરા હએ બની મત છોડ જકે દે સગન
 જરકો બેશક કરડું ખાક છુરી માફ હો હવાક
 દે ઝટપટ બદખસલત પ્રાંતકા પ્રાંત લાલા—અબી.

ગાના—૩૮.

જકે વો સુનાઈ બાતે વો બનાઈ આજલું ડિસકી જાન
 આગ સુલગાઈ તેગ ચમકાઈ બેદકો ખોલુ ખોલવો ખોલુ
 અએન ન પાવે જાનસે જાવે મસ્તાંતી દીવાંતી કહેવાંતી
 ગએબાંતી બદજાંતી શએતાંતી બાંન—જકે.
 શાહકો બહેકાઈ બડકાઈ મએ જકે છોડે નહી
 ઉસે કહા વો જાને વાલી
 મુજસેકો કહેબાને કુતકારા છઝકારા કયા જાના
 પએછાના કયા જાના પએછાના આજલું ડિસકી જાંન.

ગાના—૩૯.

આજ નહ કલીયાં કુલી સબી પ્હાં—આજ
 ન્યારી બાહાર આધ યાહારી પ્યારી ગુલ ખુશી ખુશી
 શાદ જરકા છઆ દુઆ શુક તેરા હએ બારે ખુદા
 સોહે શાદી નાચે ગાવે પ્યારી પ્યારી ગીતયાં—આજ.

ગાના—૪૦.

નહી રાગ કુચ્છ તુમ્હારા હમે ભાધજ કયા હએ તાંન
 દુખે યાં કાન ગાએ મધમ ધધવત બન જાએજ—નહી.
 રાગકી ખુબ સુનાધ કએસા ગાના એ બેયાધ
 લાજબી ગવાધ અચ્છી આબરૂ કમાધ બેશક
 મુજમે હએ દાનાધ નીચે સુરોમે જો ગાધ નાં
 પસંદ મુજે આધ પએસા મએ હું તુમ કો પાધ
 દુર મુખે હું સએદાખ જ આ આ આ આ—નહી.
 વાહરે લએદાર ગાંઉ બએરવ જોર મહાર
 ગવરી ટોડી દેસ અધાર લીમ પલાસી, જોર
 બાહાર સારંગ કાશીનદ કેદાર હોલીસાંવન
 ગોંડ મહાર આહે જીતની શેખીમાર

હોવે સખકે કમ પંતખાર અએસે બાનપર
 શીરકાર વાહ આ આ આ આ—નહી.
 અએ હસીન મહેજબીન ખુશ નગીન મેકબીન
 સખી આએ દેખો બાએ અએસે માએ
 આ આ આ આ વાહરે ન્યારે ગાવન હારે હારે
 સારે સુર નાકારે બુક વાહીયાત નાલાએક હએ
 તેરી બાત સખકો કર દેગે હમ માત ગાકે દેખે
 મેરે સાથ જો કરો ન મુજસે ધાત તો બતાડું
 ગુનકી બાત ધાતી તુકી હએ બદનત બહસીયાત—નહી.

ગાના—૪૧.

મએ બરતર સખ ખમતી મુજસે
 નીડર ગમજે ન કર ગહોર નજર કર—મએ.
 સખ હો શહરકી (લંગડી ઘોડી ચટક મટક.
 હમસે એ કએસી—મએ.
 નાદર દીર તનોમ તના દેરના તદરે દાની.
 તદારેદાંની તદાંની તનદેરનાં દીમદીમ તનનન.
 દીમદીમ તનનન તાદીમ તાદીમ તાદીમ તાદીમ
 તાદીમ તરરરરર થઇ.—મએ.

ગાના—૪૨.

મેરા સારા કુનખા છુટા છુટા મેરા પ્યારાબી.
 છુટા દેસબી છુટા છુટ ગયા ધર ન્યારારે—મેરા.
 કહ કએ હાએ મએ ધરન જીઆ ના ધીર પ્યારા છુટા જો—મેરા.
 આગ વો તનમે નીકલી કપ્ટ કહી ન જાએ
 જાએ દુખમે પ્રીત દેરે પવધીન તડવડ હાએ
 જંગલે મે ખાક ડિઝાલ રે હંડન પ્યારે મએ જાકરે
 પ્યારે કએસે તુજે મએ પાઉરે—હંડન.

ગાના—૪૩.

કએદખાંના સઓંપ સાગ કએદીબી સારે
 કર તું નીડર સખ વારે વારે નીતયાં રહું રતીયાં જશુ
 બતીયાં કહ અખ ક્યારે ક્યારે—કએદખાંના.
 જલડી ખમર જાકે લારે સહેર નગર સુન જરે
 હોવત લડાઇ નીત વારે વારે હજ યાં બઝારે
 મન મારે જરે દેરી જો હોવે તો દેખે દુખ ન્યારે—કએદ

ગાના—૪૪.

ખવાખમે પાં દરસનકી લડી એશ ખુશ અબડું
 રેહમત રખકી બડી—ખવાખમે
 જલવા દીખાઇ દીયા વએન સુખી બએ
 દાંન કશંગી મોતીસનકી લડી—ખવાખમે.

ગાના—૪૫.

મુઠ્ઠા દુધા બાકી કયા હએ નાં અટકા ના અટકા
 મએ દુઝ દરોગાકો સટકા ન અટકા નો પટકા
 બતુ કએદીચીકો માર નીડર રહું મએ
 અટકા નો લટકા હું અટકા—૪૫.

ગાના—૪૬.

વેા ધતીયાં નીતયાં દીખાઉં માનેરે—વેા ધતીયાં.
 પાનીકો મએ અગની બનાઉ આર પાનીમે અગની લગાઉ
 હર દુશમનકો ખાઉં વેા ચાલીયા નીતયા
 એ પર ઉડના કામ હએ મેરા
 સારે છુતોંમે જી નામ હએ મેરા
 મએ તારે ચુન ચુન હએ મેરે હાથ જમાંના દેખેના
 તું મેરા સાની હર છત્ર યાદ હરખત્ર યાદ
 હર કુલ યાદ હર ગુલ યાદ
 લુ પ્રાન આલા લુ પ્રાનલાલા
 લુ પ્રાન આલા—વેા ધતીયાં.

ગાના—૪૭.

તુરી નારી કાઈ ગુલસે બહડકે નાહી પ્યારી
 બરછી નજર મુંદર મોહે મારી નીયારી—તુરી
 સુન અબ જરી જરફી શાંન ખોલી પ્યારી પરી
 નએન ખાંન ચમન ફખત છનોંકી જનન
 સુનમે કહેના જરકા માંન જાંનકી સાની
 સીખાની ન જની ન જનોસે હોગી વેા જની
 સીખાની ગુલખીન ન હું સુન જરપર જાંન
 વેારે મેરી જન ચંદર માંન નારી—તુરી.

ગાના—૪૮.

પ્યારે વાકે દેખનકો મન ચાહે ખોલે સારા બેદ
 ને ગુલકા હમસે ખુશ હો જરકા હર તું પાએ—પ્યારે વાકે.
 મત ધમરા અબ કાન છેડેગા ગુલકે બદલે ખાર મીલેગા
 થપડ છુસા લાત તું પાએ તઓગા તીક્ષ્ણ ખુબ મચાએ
 ઉલ્લુકા પઠકા હએ જો દરોગા કર દેગા એ નાસ સબોંકા
 વેા ગુલ આપહી આએ—પ્યારે.
 લાલ મુળે દેના ગુલસે મીલાજી તોરી જનકા બેદ ખતાઉ.
 પ્યારી પ્યારી બતીયાં બરફી મુન્દાઉ.
 નાદીર દરસન તુને કસબી.
 અજબ ન મુલકર આએ—પ્યારે.

ગાના—૪૯.

તું મત મારે ટાગાં જાએગા જિયાં છસે જંદે
 વેા અબી સખ પાએગા
 તઓગા હએ અબ હોડો મારો છઆ જાએગા—તું મત મારે.

સુન તું સરસ ખીચ લલક લલક મરે
કમતર હોવે કળ છુટકારા માંમાં જામે સજા
અમ વાંહાં
અએ યારો, જાનેદો નેકી લો છોડો બારી
અબી ગમ ખાએગા.—તુમત મારે.

ગાના—૫૦.

દેશ બદખ્શાં હએ મોરારી પ્યારી સુન તુ
જનો નાહી ખીચ લાઇ કીસકી નજર મઠ—દેશ
હમ વેહસી સુન જાંહાંસોજ હએ સારી મોરી.
સુધ ખીસરાધરી—પ્યારી.

ગાના—૫૧.

છમે સમાઇ રાકી પ્યારી સુરતીયાં પ્યારી સુરતીયાં.
રસ્કે કમર પની પનલી કલાઇ આંદસે સાફ
સુરતીયા અમતો—છમે
અમતો તલમ કીયા મુજે વાન હોંગે યાર ઇસ જનમે
અગતી બરત અમ તનમે ઇધર બધર નજર.
નકર જલ્દીસે જાહી શુકશનમે—છમે.

ગાના—૫૨.

યગાના સાહાના જના શહાનાં જમાનાં મુખીજન
અએ યગદાંત અએ હનનાંત અએ મનનાંત
ગગર ખુશ સાજે છુમ છુમ ખાજે કરમ કરનાં
તારી રાત—યગાના.
ખુશ હએ સખ યાં સાજ બહાર લાઇ ખુશી નઇ
માગ ખાદાર કમતર શાદ બંતર શાદ અફસર
શાદ હીઝમીઝ ખુશ સારી કુલવારી આંખ્યાં
માંત દુધ જાંત ઇસઆંત—યગાના.

ગાના—૫૩.

કાટાવી મએ કુલ બઇ તુજ નેકીઅન રંજ
નીતમે નીત પાએ જુમત જગત હુકુમત દાયમ
ખુશદે જત—કાંટાં.

ગાના—૫૪.

સખ જીતેજ કા કપડા હએ જરકો મરનાં
માદ નહીં હએ કયા કયા લોભમે જલ્મ હએ—સખ.—
જરકો સમજેયે હમ સુલતાં બાર અમીરઉલ
હએ રવાનાં મેરે રખકા જલવા બાહી
માલ ખજાનાં કીરકા હએ સંગ જના દોમજ
કપડા હએ—સખ.

01171-44.

৩১৭১-৭৫.

৩১৭১-৭৬.

ॐ नमः—५८.

1941-42

પાત પુઠમે દાઢિયે મીઠાં કાઠે મીઠાં
કયા પરીરૂ મીઠા મધ તામે જામીનાં
પવાળમે અવહડ પતેસે સો રહી હઝે મીઠા
હો ગયા બેદાર બખત અપનાં બે આનાં હા.

ગાના—૬૦.

અરે ઓ પ્યારી કાઠ શએન માંગુ તોરે હાથસે
સખ કુચ્છ દે મએ લું તુજખીન નાહી રાજ મમી,
હુ તોરી ખાતસે—અરે ઓ.
સમજુ યાવર હુધ કીસમત મોરી.
જખ પીયું જમ તોરે હાથસે.
લખોંકે દહનુકે બોસે દે તું પુશીજી.
પાવત ઈસી ખાતસે ન ધાતસે ન ધાતસે—અરે.

ગાના—૬૧.

તોરી શાંન નીયારી તુહીં દાતા વારી જહ
ફજલે આંમસે જગ સુખ પાતા—તોરી.
બાગ બહારો ફલ ફૂલ વારી દુન્યાકે સર ક્યારી
તોરી કુદરત હર જુજ કુલમે ઓર સખસે હઝે ન્યારી
કરમ કીયા હમ સખકે તુને તુંહી હોજી જમ દાતા
ફજલે આંમસે જગ સુખ પાતા.

